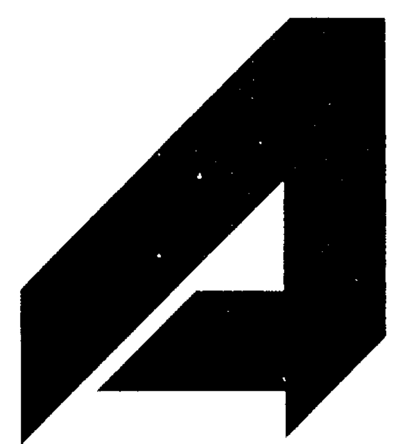

IGOE

Lanta nos bos ban kanta
grandesa di Kòrsou;
Kòrsou isla chikitu,

Nos
ma sem
di logra de
viktoria ku t

Nos patria nos
onor i lealtat,
meskos na e bandera
union di nos nashon.

Korsòu nos ta stima bo
ariba tur nashon.
Bo gloria nos ta kanta
di henter nos kurason

parti

d
dunc
luchanc
amor i k

DAG VAN DE VLAG

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

...raçaose vlag, Martin den Dulk ontvangt ...
...Franco, de grote...

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

Curaçaos volkslied 'Den tur nashon'

Een gelegenheidsgedicht als kop van Jut

= door Aart G. Broek =

Gedurende de vijf, zes decennia vóór de Tweede Wereldoorlog overheersten in de Papiamentstalige dichtkunst zonder twijfel de gelegenheidsrijmen. Talrijke keren hebben Antillianen en missionarissen naar de pen gegrepen om een gelegenheid en de gevoelens die deze opriep, dan wel geacht werden op te roepen in meer of minder poëtische bewoordingen vast te leggen. In feite werd (en wordt) dit gedaan om het belang van de gebeurtenis te onderstrepen en om de uitwerking ervan enigszins te bestendigen. De kranten waarin deze gelegenheidsgedichten verschenen, kunnen dit laatste eigenlijk niet. Ze werden niet, dan wel zelden bewaard, laat staan nog eens gelezen. De gevoelens die de gebeurtenis of een geliefd en gewaardeerd persoon opriepen, verdwenen weer snel uit het oog. De meeste zullen voorgoed aan het oog onttrokken blijven.

Om enige ordening aan te brengen in de tientallen Papiamentstalige gelegenheidsgedichten die er in roomskatholieke kranten als *La Union* en *La Cruz* en ook wel als losse uitgaven verschenen, ligt het voor de hand zich te richten op het 'evenement' dat ten grondslag lag aan het rijm (in dit verband waarschijnlijk het meest juiste woord: 'rijmen' doen de gedichten vrijwel allemaal). Slechts een klein aantal gedichten reageerde op internationale gebeurtenissen. Zo verscheen er op 12 december 1900 in *La Cruz* een gedicht van ene A.J.P. uit Bonaire, waarin de strijd van de Zuidafrikaanse Boeren tegen de Engelsen centraal stond: de Boeren werd een heldhaftige overwinning toegewenst. De Eerste Wereldoorlog, het uitbreken ervan, maar vooral het beëindigen van de gewelddadigheden, deed ook op Curaçao gedichten verschijnen. Op 20 augustus 1919 bij voorbeeld, nam *La Cruz* een gedicht op van Emilio H. Davelaar, *'Un canto pa dushi paz'* (een lied voor de weldadige vrede), waarin deze vol optimisme het begin van een vermeend eindeloos vredestijdperk bezong.

Het merendeel van de gelegenheidsgedichten betrof echter een gebeurtenis waarbij de Curaçaose samenleving op enigerlei wijze direct betrokken was of geacht werd betrokken te zijn. Twee 'lokale' aangelegenheden die domineren in deze lange reeks van gelegenheidsgedichten zijn: I. de rooms-katholieke leef- en denkwereld, en II. de band tussen de Nederlandse Antillen (toen nog in zijn geheel Curaçao geheten) en het koloniale moederland.

Voor wat betreft de eerste groep springen vooral in het oog de vele gedichten ter meerdere glorie van (al dan niet overleden) rooms-katholieke geestelijken, jubilerende parochies, rooms-katholieke kranten en verenigingen. Hieraan moeten de talrijke voorbeelden worden toegevoegd van gedichten die een onderwerp uit de rooms-katholieke geloofswereld behandelen — voor een deel verbonden aan een bepaalde datum —, bij voorbeeld de Mariaverering, de verlossing van de mens door Christus' kruisiging, de Hemelse beloning voor de aardse inspanningen, de geboorte van Christus. In het verlengde van dergelijke gelegenheidsrijmen liggen enkele versen waarvan het rooms-katholieke denken de inhoud volledig bepaalde, zonder direkt verbonden te zijn aan een concrete gebeurtenis op een bepaald moment.

Het aantal gedichten dat het koloniale moederland op een voetstuk zette stak het aantal rooms-katholieke gedichten naar de kroon, zeker wanneer ook de niet-Papiamentstalige produktie uit de jaren in ogenschouw wordt genomen. Er werden talrijke gelegenheden aangeboord om het moederland te bejubelen: de verjaardag van de toenmalige vorstin, koningin Wilhelmina, en van haar dochter prinses Juliana; Wilhelmina's regeringsjubileum; de verloving en vervolgens het huwelijk van prinses Juliana en prins Bernard; de geboorte van Beatrix; de 300-jarige kolonisatie van Curaçao; het vierde eeuwfeest van de Vader des Vaderlands, Willem de Zwijger; de herdenking van de afschaffing van de slavernij door Willem III; de ontdekking van de Nieuwe Wereld en de kerstening van de heidense indianen; de vlucht van de Snip naar Curaçao, enzovoorts. Een deel van deze gedichten is in het Nederlands geschreven, ook waar ze verschenen in de Papiamentstalige weekkranten *La Union* en *La Cruz*.

De gedichten die werden geschreven ter gelegenheid van geboorte of dood van grootheden uit de Curaçaose geschiedenis die los van het gebeuren aan de andere kant

WILLEM KROON

van de oceaan naam maakte, zijn zeer beperkt (en verschenen in andere dan de rooms-katholieke weekkranten). Een handjevol, overwegend Spaanstalige gedichten is gewijd aan legendarische personen uit de Antilliaanse en Latijnsamerikaanse geschiedenis: Luís Brion, Manuel Carel Piar en Simón Bolívar.

Naast deze gelegenheidsrijmen werd er in de twintiger en dertiger jaren, en ook in de decennia daarna, nog een aantal Papiamentstalige rijmen geschreven naar aanleiding van het huwelijk, een huwelijksjubileum, dan wel het overlijden van een familielid of vriend, meer of minder algemeen bekend in de Antilliaanse samenleving. Deze interne verschuiving in het genre van de gelegenheidsgedichten is illustratief voor de schoorvoetende afname van het autoriteitsdenken, die plaatsvindt in deze jaren. Dit laat zich eveneens illustreren aan de hand van een discussie over de tekst van het bekendste gelegenheidsgedicht: *Den tur nashon*, dat ook bekend staat onder de titel *Nos tera* maar voor het eerst werd gepubliceerd onder de titel *Cantica di Corsouw* (in *La Cruz*, 29.VIII.1900).

TEVREDEN RUSTEND

Frater Radulphus, werkzaam op Curaçao van 1890 tot in 1959, schreef de tekst ter gelegenheid van de troonsbestijging van koningin Wilhelmina in 1898. De tekst kon worden gezongen op de melodie van een toentertijd bekend, Duitstalig lied. Zo leerde Radulphus het de jongens van de school op Pietermaai waar hij schoolhoofd was. In *La Cruz* van 29 augustus 1900 staat onder *'Cantica di Corsouw'* geschreven: *'na wijs di Wilhelmus van Nassouwen'*. De melodie van het Nederlandse volkslied lijkt nauwelijks gebruikt te kunnen worden om de woorden van frater Radulphus' lied te zingen. *La Cruz* zou een vergissing gemaakt kunnen hebben, of dit is mogelijk een indicatie dat men reeds toen al de voorgestelde wijs niet gepast vond.

Frater Radulphus zelf meende waarschijnlijk ook dat een Curaçaos lied een eigen melodie behoorde te hebben. Een nieuwe melodie werd geschreven door frater Candidus (werkzaam op Curaçao van 1889 tot in 1938). Deze melodie werd zeer populair en is er nog steeds: het is ook de melodie van het huidige *Himno di Kòrsou*. De nieuwe tekst en de oude melodie werden echter eerst op 26 juli 1978 door de toenmalige eilandsraad van Curaçao als het officiële volkslied aangenomen.

Met de melodie van Candidus werd Radulphus' lied het officieuze en langzaam maar zeker populaire 'volkslied' van Curaçao. De tekst kwam in de tweede helft van de dertiger jaren echter onder kritisch vuur te liggen. Het ongenoegen en de kritiek als zodanig zijn indicatief voor de sociaal-economische veranderingen op het het eiland in die jaren en voor de verschuivingen in de verhouding van de eilanden met het koloniale moederland. Deze brachten ook, zoals hierboven reeds opgemerkt, de accentverschuiving aan in de onderwerpen voor gelegenheidsgedichten.

De laatste maanden van 1937 ontstond een discussie in de weekkrant *La Union* met als inzet een volkslied voor Curaçao. De eerste stap in de discussie werd gezet door de romanschrijver/dichter/essayist Willem E. Kroon - 'We' of 'Shon We' zoals bekenden en vrienden hem noemden. Op 28 oktober 1937 nam deze krant een gedicht van We Kroon op, dat de titel *'Curaçao'* draagt. In betrekkelijk felle bewoording bekritiseert Kroon in dit gedicht het lied van frater Radulphus en de door Radulphus zo geprezen band tussen Curaçao en Nederland.

Het gedicht werd (bewust?) niet opgenomen in de bundel poëzie van Kroon, die na zijn dood werd uitgegeven: *'Algun poesia di Willem Eligio Kroon'* (Jos. Kroon, red. 1966). In deze verzameling leert men Kroon voornamelijk kennen als een schrijver die jaar in jaar uit de kerstgedachte uitdroeg en als een auteur met een onwankelbare vertrouwen in de rooms-katholieke leer. Als zodanig was hij vooral een auteur van de bovengenoemde gelegenheidsgedichten. Alleen Pierre Lauffer heeft, in zijn boekje *'Arte di palabra'* (1973) getoond oog te hebben voor nog een andere kant van Kroon.

> **Cantica di Corsouw**
>
> Den toer nacion nos patria
> Ta poco conocir
> Den di laman inmenso
> El ta para scondir;
> Ma toch nos ta stiméle
> Ariba toer nacion,
> Su gloria nos ta canta
> Di henter nos coerazon.
>
> Nos tera ta baranca
> I solo ta kima;
> Pobreza ta nos suerte
> I bida ta pisá;
> Ma dusji ta di biba
> Trankilo, sosegá,
> Gozando di fabornan
> Di un tera respetá
>
> Ni un ley di tiranía
> Ta primi nos pisar.
> Bandera di Hoelanda
> Ta cubri nos hogar.
> Un reina poderosa,
> Wil'mina di Nassau,
> Coe manoe generosa
> Ta goberna nos Corsouw.
>
> Dios spaar nos dusji tera,
> Nos tera di Corsouw;
> Dios spaar nos fiel bandera,
> Bandera: rood, wit, blauw.
> Dios spaar nos Wilhelmina,
> Nos reina bienstimar;
> Dios spaar nos pober pueblo,
> Su pueblo fortunar.
>
> De tekst van *Den toer nacion*, geschreven door frater Radulphus, zoals deze verscheen in *La Cruz*, 29 augustus 1900.

Lauffer karakteriseerde Kroon als een sociaal bewogen dichter, overigens zonder zijn gedicht *'Curaçao'* te citeren of te noemen. Lauffer stond *Himno di Bond* en *Himno di motoristanan* voor ogen, respectievelijk geschreven ter gelegenheid van een jubileum van de Curaçaosche Roomsch Katholieke Volksbond en van de Liga San Cristobal. Beide gelegenheidsversen tonen Kroons betrokkenheid bij de arbeiders, hun 'strijd' om het bestaan en hun organisatie overeenkomstig rooms-katholieke principes. Kroons gedicht in *La Union* maakt goed duidelijk, dat hij — in de dertiger jaren in toenemende mate — geen blad voor de mond nam, wantoestanden aan de kaak durfde te stellen en daarmee, in de woorden van Lauffer, *lírika sosial* schreef.

Kroons *'Curaçao'* verwijst rechtstreeks naar het lied van Radulphus door de letterlijke citaten. Kroon wijst op bijna sarcastische toon op de onhoudbaarheid van bepaalde regels in dat lied. Radulphus' schets van Curaçao als 'onbekend', 'onvruchtbaar' en 'arm', en haar bewoners 'tevreden rustend in de zon', werd door Kroon volledig uitgewist. Waar Radulphus de steun van Nederland aan Curaçao rechtvaardig en weldadig noemde, haalde Kroon uit naar de onderdrukkende en discriminerende elementen in deze 'hulp' van het koloniale moederland.

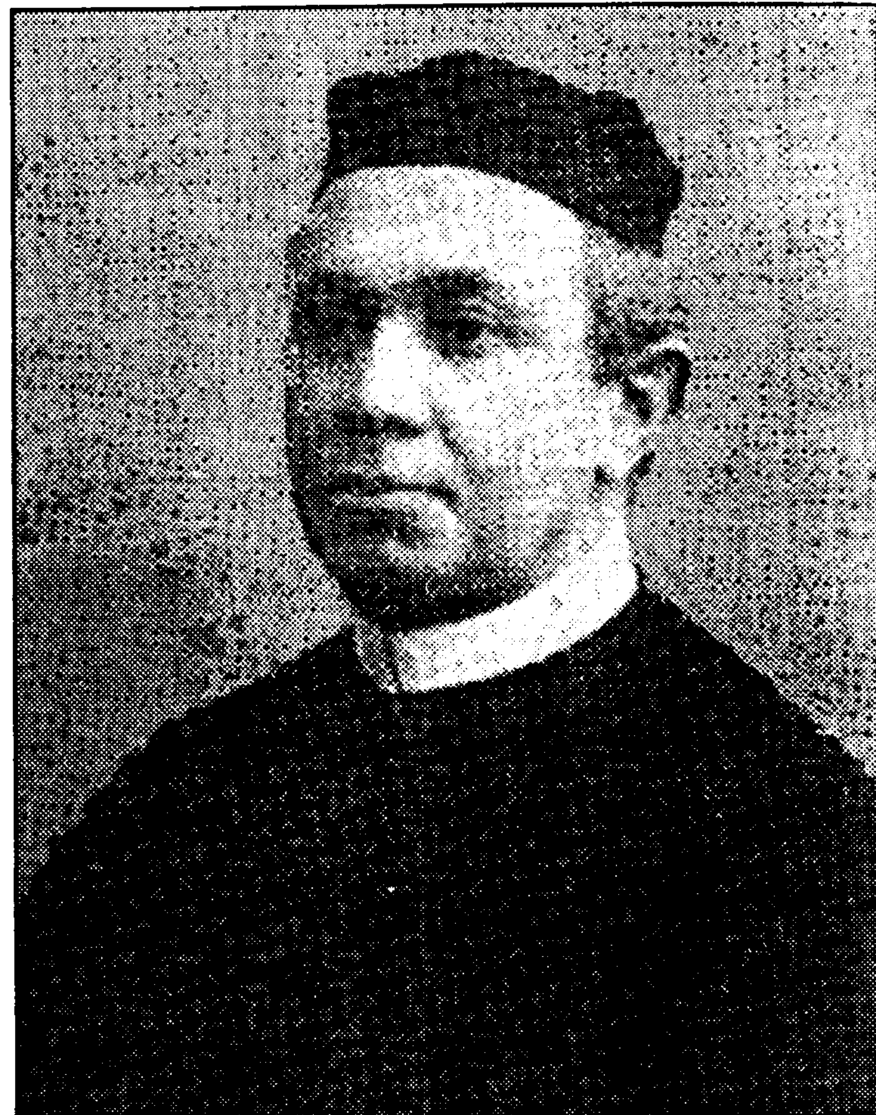
Op 19 november 1937, ongeveer een maand na verschijning van het gedicht *'Curaçao'*, volgde een ingezonden brief, die wel al eerder was geschreven en werd ondertekend met het pseudoniem Pat Riota. Wie schuil gaat achter deze naam is niet meer te achterhalen. Het was niet uitzonderlijk om onder pseudoniem te schrijven, eerder gebruik. De Benedenwindse literatuur kent tal van dergelijke (blijvende) mystificaties, dit is er slechts een van. De betreffende persoon is bijzonder onder de indruk van Kroons gedicht, getuige de eerste alinea.

'Den La Union di siman pasa nos amigo Sr. W.E. Kroon a publica un verso masha bunita, cu a cai masha na gusto di publico. E versonan ta duna nos un otro idea di Corsouw, compara cu e idea di nos Himno di Corsouw. Cu tur respeto pa e persona cu a compone e versonan, nos no por larga di bisa, cu pa e tempo cu a traha nan, nan tabata masha bon, propio i na tem. Pero awe Corsouw a cambia asina tanto, cu tin frasenan aden nos Himno di Corsouw, cu no ta di acuerdo cu nos estado momento.' (In *La Union* van afgelopen week publiceerde onze gewaardeerde vriend W.E. Kroon een prachtig vers, dat bijzonder in de smaak viel van het publiek. Het vers geeft ons een ander idee van Curaçao dan ons volkslied (van Radulphus). Met alle respect voor de schrijver van dit lied kunnen we toch niet nalaten op te merken, dat ten tijde van het ontstaan van de tekst deze wel gepast was maar dat Curaçao nu zo veel veranderd is, dat het volkslied regels bevat die niet meer overeenstemmen met de huidige situatie.)

Pat Riota ziet in *'Curaçao'* niet het nieuwe volkslied — het was door Kroon ook niet als zodanig bedoeld — en komt met het voorstel om een wedstrijd uit te schrijven om aan een nieuwe *Himno di Kòrsou* te komen. Constan Casiano, redacteur van *La Union*, stemt in met de wedstrijd en stelt zelfs een prijs beschikbaar in zoverre het een en ander niet leidt tot *discordia o malcontento* (onenigheid of ongenoegen). Casiano brengt ook nog naar voren, dat de melodie die zijns inziens niet veranderd hoeft te worden, het gaat om de tekst.

ZELFSTANDIGHEID

De eerste die ingaat op het voorstel van Pat Riota is ... Willem Kroon. Hij stelt ook voor om aan de wijs maar niets te veranderen. De tekst van Kroons *Himno di Curaçao* is daarentegen vrijwel volledig anders. Wel Kroon heeft in zijn voorstel een aantal van zijn persoonlijke denkbeelden verwerkt. Denkbeelden die we ook tegenkomen in ander werk van hem. Het wordt duidelijk, dat hij de band die bestaat tussen Curaçao en Nederland niet wil verbreken. In het gedicht *'Curaçao'* lijkt zijn kritische houding naar Nederland zo scherp geformuleerd, dat hij mogelijk Curaçao zelfstandig zou willen zien.

FRATER RADULPHUS

Dat is echter niet het geval. Het gaat Kroon met name om een veel rechtvaardiger behandeling van Curaçaoënaars door het koloniale moederland en door Europese Nederlanders op Curaçao. Uit Kroons verwijzingen naar de huidkleur kan worden opgemaakt, dat in zijn ogen de donker gekleurde Curaçaoënaars werden achtergesteld en onrechtvaardig behandeld. Uit weer andere stukken, waaronder enkele gedichten, blijkt dat Kroon zijn eigen mensen mede verantwoordelijk stelde voor deze achterstelling. In zijn *Himno di Curaçao* eist Kroon echter van Nederland, dat zij de Curaçaose bevolking respecteert, rechtvaardig behandelt en vooruit helpt. Aan het Curaçaose volk verzoekt Kroon zich te verenigen achter deze eis en zich gezamenlijk in te zetten voor een betere toekomst. Duidelijk taal met een uitgesproken strijdbare toon - als zodanig nog een voorbeeld van Kroons *lírika sosial*.

Een week na het redactionele commentaar van Casiano en de bijdrage van Kroon, op 2 december, nam *La Union* een tweede voorstel op. Het werd voorafgegaan door een inleidend briefje van de maker, Willem Manuel 'Shon Wein' Hoyer, die de voorkeur uitsprak voor slechts enkele, kleine veranderingen. Hoyer bracht alleen veranderingen aan in het eerste en tweede vers, de rest bleef onveranderd. Het wordt goed duidelijk welke opvattingen uit het lied van frater Radulphus niet meer zouden passen in de 'nieuwe tijd' en vele Curaçaoënaars irriteerden. Hoyer veranderde Radulphus' voorstelling van het eiland naar een bekend en belangrijk eiland, dat in snel tempo vooruitgang kende.

Aan de inhoud van de band met het koloniale moederland wordt echter niet getwijfeld: als machtige en rechtvaardige moeder heerst koningin Wilhelmina ook over de Curaçaose bevolking. Hoyer laat zich beduidend minder kritisch en fel uit dan Kroon, een kenmerkend verschil tussen deze twee schrijvers. Achter Hoyer stelde zich nog een aantal schrijvers op met kleine veranderingen in de tekst of met enthousiaste instemming: ene 'F' (waarschijnlijk F. Pietersz), ene A.H., Jozef S. Sint-Yago (uit Bonaire maar woonachtig op Curaçao), ene Veritas en onbekenden die schuil gingen achter de initialen P. en R.B. Al deze teksten waren pogingen om het lied van Radulphus naar de dertiger jaren te trekken. Alleen het voorstel van René F. Römer wijkt van deze voorstellen af.

Op 23 december 1937 reageerde Römer met zijn *Himno di Corsouw*. Hij kritiseerde Kroons woordgebruik maar vooral de indirecte verwijzingen van Kroon naar het te langzaam uitbreidende kiesrecht en de directe verwijzingen naar de problemen met betrekking tot de verschillen in huidkleur in de Curaçaose samenleving. Römer stond een neutraler, minder tijdgebonden tekst voor ogen, een waarin Curaçaoënaars de (vermeend tijdloze) rechten en plichten werden voorgehouden:

'(...) *un Himno cu berdadera calidad necesario di Himno, esta siñando nos, nos debernan i derechonan, cosnan cu no ta troca, pasobra hasta clima di Corsouw por troca!'* [(...) een volkslied dat de waarachtige kwaliteiten van een dergelijk lied daadwerkelijk bezit, dat wil zeggen dat het onze rechten en plichten voorhoudt, uitsluitend die zaken die nooit veranderen, daar zelfs het klimaat van Curaçao kan veranderen.]

De overgang naar Römers eigen voorstel is vervolgens toch nog groot. Het is in verschillende opzichten een breuk met de and[illegible] stellen en met h[illegible] frater Radulphus. [illegible]

Vervolg op pagina [illegible]

> **Curaçao**
>
> Den di lamá Caribe, ta soseg' tranquilo
> Un isla muy chiquito, di grandi importancia
> 'Corsow' nan ta yam'éle i a sirbí cu constancia
> Pa mucho desterado, un cariñoso asilo.
>
> Strañeronan sin nada, a confia nan pobreza
> Den mano piadoso, di un pueblo compasivo;
> Cu envez di agradecido, a bolbe abusivo
> E trato generoso, c'a quita nan tristeza.
>
> Un pueblo destinado, p'un fin mas elevado
> A pidi cu paciencia, su parti den cultura;
> Ma otro ta tratando, en contra 'i su futuro
> Na detene su avance, p'é queda atrazado.
>
> 'Su suela ta baranca i solo ta quiméle'
> Pesai nos ta dispuesto, aún di su 'pobreza'
> Na atacá abierta, e causa 'i su maleza
> I pidi su progreso, c'Holanda ta debéle.
>
> 'Su suela ta baranca, i solo ta quiméle.
> Su bida ta un peso, su suerte ta pobreza.'
> Ta com por ta posible, e colmo di torpeza
> Pa *canta* su desgracia, envez di *desafiele*?
>
> Ni un ley di tiranía, ta oprimí nos pueblo
> Ma si, tin smal pa uno, i ancho p'é contrario.
> Cu blanco indulgente, cu negro ordinario
> Pa caso arbitrario, cu sa pasa den nos pueblo.
>
> Nos lazo cu Hulanda, lo sera mas cu otro
> Si e aprecia nos lenga, nos moda i talento;
> Un tera 'i democrácia, por quita malcontento
> Ningando preferencia na un raza riba otro.
>
> W.E. Kroon, *Curaçao*, verschenen in *La Union*, 28 oktober 1937.

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

Masha Pabien
Ku Dia di
Himno i Bandera

Het blauw van de Curaçaose vlag is ultramarijn (Pantone 280) en de kleur geel is citroengeel (Pantone 109).

De bovenste baan stelt ons firmament voor, terwijl de onderste baan de zee voorstelt, die het eilandgebied Curaçao omringt.

Het blauw symboliseert de trouw van het volk. De gele baan stelt de zon voor ... Curaçao ... De vijf ... voorgekomen (Sterren zijn tevens het symbool van vertrouwen, hoop en ...).

Het wit van de sterren symboliseert ... waarnaar wij streven ... doelstelling van het volk ... van Staten en Volkeren.

het zelfde ... Nederland zo scherp gefor- muleerd, dat bij mogelijk Curaçao zelfstandig zou [redacted] gevoel ... name om een veel rechtvaar- diger behandeling van Cura- çaoënaars door het zelfgeko- moederland ... nese Nederlanders op Cura- çao. Uit Kroons verwijzingen naar de huidige ... kan worden opgemaakt, dat in zijn ogen de donker ...

... alleen veranderingen ... het eerste en tweede ... frater Radulphus niet meer zonder passen in de nieuwe tijd ... Curaçaoënaars ... derde Radulphus' voorstel- ling van het eiland ... tekend en belangrijk eiland, dat in snel tempo vooruit- gang kende.

ZELFSTANDIGHEID

De eerste die ...

WILLEM KROON

Met de periode van ... het ... lied van ... kwam in ... de dertiger ... kritisch ... de sociaal ... veranderingen op het ... in die jaren en veel ... beschrijvingen in de verhou- ding van de eilanden met het koloniale moederland. Deze brachten ook, zoals hierboven ... verschuiving aan in de onder- werpen voor gelegenheidsge- dichten.

De laatste maanden van 1937 ontstond een discussie in de weekkrant La Union over ... als inzet een volkslied voor Curaçao. De eerste stap in de discussie werd gezet door de romanschrijver, dichter/essayist Willem E. Kroon - 'We' of 'Shon We' zoals bekenden en vrienden hem noemden. ... oktober 1937 nam deze krant een gedicht van We Kroon op, dat de titel 'Curaçao' ...

Het gedicht werd (bewust?) niet opgenomen in de bundel poëzie van Kroon.

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

Onze vlag heeft de vorm van een rechthoek met daarin van boven naar beneden drie horizontale banen: blauw, geel en blauw, waarvan de hoogten zich verhouden als 5 : 1 : 2 en in de broektop twee vijfpuntige sterren.

De eerste ster heeft een diameter gelijk aan 1/6 van de hoogte van de vlag ... van de hoogte van de vlag, het middelpunt ligt op een afstand van de broekzijde en van de bovenzijde gelijk aan 1/3 van de hoogte van de vlag.

... getrokken ... elke ster loopt door een ... de bovenzijde wijzende scherpe hoek van dezelfde ster. De scherpe hoeken van de ster zijn elk 36°.

Hoogte en lengte van de vlag verhouden zich als 2 : 3.

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

10

Vlag & Volkslied

Danki na alle adverteerders op deze pagina

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

Bewoners vinden dat parkje open moet

Bandabou en het 'Plein van de Vlag'

= door Ieteke Witteveen =

Toen de Curaçaose eilandsraad tien jaar geleden besloot de Dag van de Vlag te vieren werd beseft dat niet volstaan kon worden met een plechtigheid op het Brionplein. De boodschap achter de vlag, dat de Curaçaoënaars met hun eigen identiteit vreedzaam naast andere volkeren willen leven, toen met verve gebracht door de toenmalige gedeputeerde van Onderwijs en Cultuur, wijlen ing. W.M. 'Willy' Franco, moest ook de buitenwijken in. Zo kregen, vanaf het begin, Bandabou en Bandariba hun eigen viering van de 'Dag van de Vlag'.

Het toeval wilde dat het departement van Cultuur, belast met de organisatie van dit evenement, een uit Bandabou afkomstige functionaris in dienst had: Rutilio 'Rudy' Rooi. Rudy Rooi, al bekend van de Fundashon Kultural Bandabou, die het carnavalsgebeuren in Bandabou organiseerde, trad toe tot de 'Commissie voor de inauguratie van de vlag in Bandabou'. Deze commissie kreeg de viering van de eerste Dag van de Vlag in Bandabou. Dat vond plaats in Barber, ('de hoofdstad van Bandabou') op het pleintje tegenover het sportveld, naast de benzinepomp van Popo Rojer.

Het pleintje was een simpele open ruimte met een vlaggestok in de grond. "Het was niet waardig genoeg voor zo'n officiële viering", verhaalt Rudi Rooi. Toen zijn stichting, Fundashon Kultural Bandabou, samen met het departement van Cultuur, daarna de organisatie van deze viering overnam diende de stichting een verzoek om een parkje aan te leggen in. Dat verzoek ging naar de gedeputeerde van DROV van die tijd, Raymond Bentoera,en werd na een regeringswisseling onder de aandacht gebracht van de PNP's gedeputeerde van Cultuur, Dito Mendes de Gouveia.

Mendes benoemde een commissie Parke di Himno i Bandera di Bandabou. Daarin zaten naast Rudy Rooi, nu als vertegenwoordiger van de dienst van Cultuur, zijn medebestuurslid Hensley 'Papi' Melfor voor de dienst Arbeidszorg, Eric Isenia van het stafbureau van het eilandgebied en Guillermo Rosario, voorzitter van de commissie. Papi Melfor maakte het ontwerp. "We wilden iets meer dan alleen een betonnen vloer. Het was een drie-fasen plan: allereerst het podium en de vloer, dan het afdak plus twee kleedkamers en tenslotte een multifunctioneel gebouw."

De bevolking van Bandabou weet nog hoe vijf jaar geleden dag en nacht aan de eerste fase werd gewerkt. De bij Arbeidszorg tewerkgestelde metselaars en timmerlieden, voor een groot deel afkomstig uit Bandabou, werkten tot middernacht en LVV zorgde in allerijl voor wat aanplanting. Op 2 juli 1989, de zon scheen onbarmhartig, werd het *Parke di Himno i Bandera* officieel in gebruik genomen, met veel hoogwaardigheidsbekleders en weinig mensen van Bandabou.

Het is nu vijf jaar verder. Er kwam een afdak, kleedkamers, meer beplanting, maar ook een hoge afrastering en een hek met een hangslot. Het resultaat is: een verlaten Park van Volkslied en Vlag in hartje Bandabou. Dat ligt niet meteen aan het gebrek aan variatie in activiteiten. Zo waren er de afgelopen jaren naast de carnavalsevenementen, een wedstrijd mariachi-zingen, een live-optreden van Tito Nieves — een cadeau van uw bevriende bank — de doop van een boekje van Guillermo Rosario, folkloristische shows en religieuse manifestaties als die van New Song, Adventisten of vorige week een Heilige Mis.

Het ligt ook niet aan de inzet van Rudy Rooi, Thelma Philipa, Nilo Ruiter en de andere bestuursleden van de stichting. Het ligt eerder aan het zich afzijdig houden van de Bandabouse bevolking zelf. Men kijkt toe. Neem de jongeren, de groep die het meest behoefte heeft aan zo'n ontmoetingsplaats. Ze komen wel, maar de meesten komen niet verder dan het hek. Daar drommen ze samen, drinken een pilsje bij een venter-met-pick-up of eten *ice-cream* bij Lover's. Zelfs met een optreden als Goldy Locks zijn ze nauwelijks binnen te lokken. Waar ligt die afstandelijkheid aan?

Rudy Rooi beaamt dat het bij het park maar een doodse boel is. "Het is nu op slot, omdat de faciliteiten nog ontbreken." Het grote knelpunt is het maar niet loskomen van een overdracht van het park aan de stichting. "Twee jaar geleden heeft het Bestuurscollege unaniem besloten dat wij het beheer zouden krijgen. Vanaf die tijd is het wachten op Domeinbeheer voor de formele overdracht." Als dat gebeurt kunnen de plannen verder uitgevoerd worden: het neerzetten van het gebouw met een vergaderruimte, toilet en de bibliotheek. Dan kan een vaste kracht aangetrokken worden voor het beheer en voor de aktiviteiten en zal Bandabou begrijpen dat deze publieke ruimte niet het monopolie is van de stichting.

"Het moet een soort activiteiten-centrum worden, waar iedereen, of dat nu is voor een songfestival, een misverkiezing, een trouwpartij of een toneelvoorstelling is, terecht kan." Het plan is om in de ruimte van de bibliotheek ook lezingen te geven. Het gebouw zou een soort buurtcentrum kunnen worden.

Wordt het plein van de vlag ooit iets van Bandabou? Iemand die daar zo z'n ideeën over heeft is Oswin Cijntje, schoolhoofd en voorzitter van Plataform Bandabou. Cijntje kijkt vanuit zijn St. Janschool dagelijks op het pleintje uit. Hij is van mening dat 'het park, zoals het nu is, niet strookt met de Bandabouse cultuur'. "De mensen hebben er zelfs een soort afkeer van. Wij houden niet een ruimte als in een soort geitenkoraal. Je moet er je vrij kunnen voelen. Wat mij betreft gaat het hekwerk weg. Ook al gebeurt dat niet, je moet er in ieder geval vrij binnen kunnen lopen, gewoon om er een potje te vrijen desnoods of om er je ijsje op te eten. Het park moet gewoon 24 uur per dag open zijn."

Cijntje heeft er geen bezwaar tegen als de Fundashon Kultural Bandabou het beheer over het Park van de Vlag krijgt en ook niet dat er een beheerder is 'om de planten water geven, het licht aan en uitdoen. Maar niet om de deur open of dicht te doen. Dat moet gewoon open blijven'. Cijntje staat niet alleen met zijn opvatting. Er is ook begrip voor tegenargumenten, zoals het voorkomen van vandalisme.

Maar als men het Park van het Volkslied en de Vlag werkelijk wil laten kloppen in hartje Bandabou dan moeten het open, net als elk ander parkje of plantsoen hier, in Venezuela of elders. Daar was met de gedachte achter de vlag, tien jaar geleden toch om begonnen?

■*1989: wel een vloer en podium. Nog geen dak. Optreden van Harmonia i Kueru bij de inwijding van de Dag van de Vlag.*

Curaçaos volkslied: Kop van Jut

Vervolg van pagina 3

pper wordt, zoals in het bestaande lied, aangeroepen, maar om beduidend andersoortige hulp: *'Pa nos por haya un dia nos propia libertad'*. De uitgesproken wens om in de toekomst 'onze eigen vrijheid' in handen te hebben, brengt met zich mee dat iedere lofuiting aan het adres van Nederland en van het Huis van Oranje of koningin Wilhelmina ontbreekt. Römer bepleitte een zelfstandige bevolking die met behulp van God (in plaats van Nederland?) en onderlinge solidariteit haar eigen leven, van de wieg tot het graf inricht. Römers roep om *'nos propia libertad'* bedoelde waarschijnlijk geen zware politieke lading te hebben.

De kans dat een verhulde roep om onafhankelijkheid zou zijn opgenomen in *La Union* is praktisch nihil. Politieke implicaties zijn echter niet uit te sluiten, ook al is de tekst nooit zo ontvangen. Mogelijk bedoelt *libertad* toch vooral te verwijzen naar de relatieve autonomie binnen het koninkrijk, zoals die met name door dr. Da Costa Gomez vanaf die jaren werd geformuleerd en langzaam maar zeker een grotere reikwijdte verkreeg. Het lijkt Römer daarenboven vooral om een meer spirituele vorm van vrijheid te gaan, naast andere vermeend algemeen geldende waarden als 'liefde voor het eigen eiland' en 'naastenliefde'. Deze invulling van 'vrijheid' zonder uitgesproken politieke implicaties — zelfzeker, met voldoende eigenwaarde en waardigheid — zou ook na de oorlog verdedigd worden, in het bijzonder in de OPI-gedichtencyclus van Elis Juliana. Ook in deze bundels verwijst *independensia* zeker niet in de eerste plaats naar politieke onafhankelijkheid.

De discussie omtrent het Curaçaose volkslied door middel van ingezonden commentaren en concrete voorstellen hield onverhoeds op in februari 1938. Dreigde er *discordia o malcontento*? De kolommen van *La Union* geven geen uitsluitsel. Als winnaar van de *'concurso'* kwam uit de bus ... *'Den tur nashon'*. Dat bleef gezongen worden, terwijl alle aangedragen alternatieven geheel in de vergetelheid raakten. Enkele malen werd ook daarna nog gepoogd een alternatief te schrijven voor Radulphus' tekst, zoals in de laatste maanden van 1947. Isaac A. Mauricio presenteerde toen een nieuwe tekst, waarvoor de nodige, welwillende aandacht werd opgebracht. Het zou echter tot 26 juli 1978 duren voordat de tekst van een commissie onder voorzitterschap van Guillermo Rosario zou worden goedgekeurd.

Radulphus gelegenheidsgedicht heeft echter anderszins ook de nodige invloed uitgeoefend. Het werd, al dan niet bewust, een referentiepunt voor tal van literaire gedichten. Dichters zouden het zo bekende lokale volkslied gebruiken om zich af te zetten tegen de daarin uitgedragen beeldvorming — symbool van koloniale verhoudingen —zonder direct een alternatief voor het gezongen 'volkslied' te willen creëren. In feite was Willem Kroons *'Curaçao'* het eerste in deze rij, enkele jaren daarop gevolgd door Pierre Lauffer, die zijn dichtbundel *Patria* (1944) opende met *'Kòrsou'*, een loflied op zijn eiland, waaraan iedere relatie met het moederland ontbreekt. Het moederland, *'mi patria'*, is dan nog uitsluitend het eiland.

Himno di Curaçao

Ariba, compatriotanan
Bam canta Curaçao;
Di banda riba te pabáo
Su suela ta di nos.
Pesai nos ta dispuesto
Na tene cu honor,
Su raza i su lenga
Di hinter nos curazon.

Ariba, compatriotanan
Triumfo ta na man;
Cu fórza i bráza i sintí
Dilanti nos quie bai.
Den nos no tin cobarde
Ma homber di balor,
En busca di derecho
Den leynan hulandés.

Ariba, compatriotanan
Victoria ta di nos;
Ningun poder por vence
nos
Si pueblo ta uní.
Hulanda tin cu yuda nos
Na siña nos mihó,
Cu nos por 'cupa cu honor
Tur puestonan bashí.

Pa forza di derecho
Nos raza ta promé;
'Ariba' nos quier alcansá
Aún di nos coló.
Uní lo nos hañéle
'Derecho hulandes'
Un pueblo di talento
Por queda nunca 'tras.

En Marcha, compatriotanan
No spanta pa coló;
Progreso di nos patria
Ta toca na nos tur.
Pesai nos ta busquéle
Pa forza cu balor
Bao sómbra i amparo
Bandera Hulandes.

W.E. Kroon *Himno di Curaçao*, verschenen in *La Union*, 25 november 1937.

Himno di Corsouw

O, Dios, nos ta pidi bo, sí
Bin yuda nos canté,
E Patria cu B'a duna nos,
den Gloria Bo halzé!
E tabata nos cuna,
sepulcro e tin pa nos
caricia di un Mama
tur semper el a haci nos.

Bam caricia nos Mama
nos tur su yiunan fiel,
cumpliendo cu debernan
di nos amor filial.
Bam corda su ehempel
di cuna di Libertad,
pa nos por haya un dia
nos propia Libertad.

Oh Dios! ta Bo a proclama:
'mihor bo duna tur
cu ricibiendo disfruta
bo man. cerá pa tur'
ay! siña nos stim'éle si,
dunè nos bida mes,
sirbiendo e Patria dj'aqui
bao
nos gana cielu mes.

René F. Römer, *Himno di Corsouw*, in *La Union*, 23 december 1937.

Programma Dia di Bandera
Banda Abao

10.00 - 12.45 or Kaha di Orgel Birinia
Didjei Galaksi

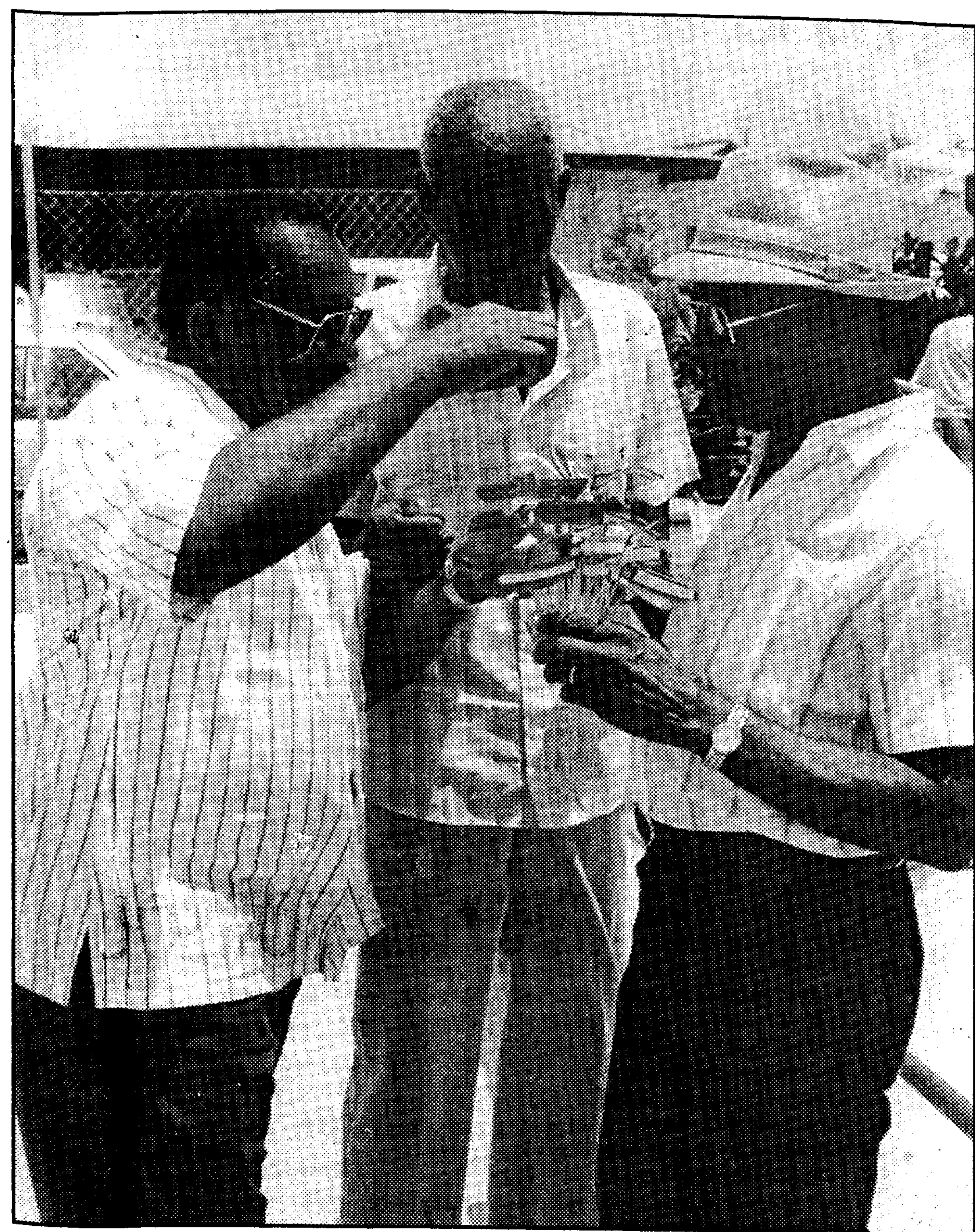
MARCHA:
12.30 or Salida di gruponan di hubentut ku drumbènt for di dilanti di Statuutbar - Dokterstuin.

PARTI OFISIAL:
13.00 - 14.00 or Bendishonamentu di Bandera
Lantamentu di Bandera
Himno di Kòrsou
Diskurso di Diputado di Kultura, Sr. Oswin Behilia
Interkambio di kanto, baile i deklamashon, akompañá pa Arnell i su Orkesta.

PARTI NO-OFISIAL:
14.00 - 19.00 or Arnell i su Orkesta i show di baile
Markwell i su Estreanan
Marcel Hoyer i Tesorito
Cesar Dance Creation
Mariachi Fortuna
Grupo di Tambú Trankilo
Banda Musikal Pride for di Aruba

23.00 or Klousura.

For di 10.00 or di mainta stènt ku kuminda, bibida, mata, obra di man i kos dushi.

■*1991: Dudu Muzo verkoopt* ***banderitas****, die veelkleurige vlaggetjes met dubbelzinnige of filosofische teksten.*

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

Hoofd Servisio di Asuntonan Kultural Pacheco Domacassé:

"We moeten de waarden en normen van vroeger zien te redden"

= door Dennis Pikero =

Kalucho, Tio Reiní en een 'straathond zonder naam' hebben ruim een maand het lezerspubliek van twee Papiamentstalige kranten op Curaçao alsnog de nodige 'burgerzin' proberen bij te brengen. De karikaturen sloegen allemaal een goed figuur bij het merendeel van de lezers. Zelfs de straathond had een mening, die uiteraard goed vertolkt werd in een gedachtenwolkje boven zijn kop. Plasa Brion, in de volksmond beter bekend als Awasá, wordt zaterdag omgetoverd in de voortuin van Curaçao waar tijdens een plechtige bijeenkomst de ultramarine-blauw en lamoengele twee-sterren-vlag wordt gehesen.

Niet alleen voor Kalucho, Tio Reiní en de slimme straathond die hen gezelschap houdt, zou het een grote voldoening zijn als heel Curaçao op zaterdag een uitstapje maakt naar Awasá. Dat drietal leefde samen met de stripfiguren Swinda, Sharaima, Djul en Selsio toe naar de viering van de Dia di Bandera.

Ook Venancio Benjamin en zijn personeel zullen ongetwijfeld de meest gelukkige personen in Willemstad zijn, indien Curaçao zijn twee-sterrenvlag eert in een van de grootste culturele manifestaties in Willemstad. Venancio Benjamin ? Die houdt kantoor aan de Van Raederstraat 2-20 en iedereen kent hem bij zijn schrijversnaam: Pacheco Domacassé.

Naar zijn stellige mening is 2 juli de uitgesproken dag om te reflecteren en na te denken over de tegenwoordig helaas, tanende burgerzin. Dat kan op Plasa Brion, gelegen aan de voet van de 'still swinging old lady', de Koningin Emmabrug. In het historische Otrobanda vormt dat plein het décor voor de grote viering van de Dia di Bandera.

Als het hoofd [illegible] de [illegible]visio di A[illegible] tekent P[illegible] samen met zijn ambtenarenkorps, traditiegetrouw, voor de organisatie van de viering van de Curaçaose vlaggetjesdag. De laatste week van de maand juni wordt zijn kantoor, in een van de uiterste hoeken van het monumentale, PAR-geel geverfde gebouw, plat gebeld en gelopen door nieuwsgierigen met vragen over de viering.

Domacassé is geen onbekende op Curaçao. Hij is getrouwd met schrijfster, toneelspeelster en schoolhoofd Diana Lebacs en heeft met haar twee dochters: de 19-jarige Stephanie en de vier jaar jongere Melinda. "Velen weten dat ik getrouwd ben, maar weinigen weten dat ik twee mooie dochters heb. Diana en ik dwingen hen, als ouders, niets op. Zij mogen hun eigen weg bepalen..."

Sommige mensen vinden Domacassé een beetje controversieel. Voor anderen is hij gewoon 'die Bonaireaan' die een zeer uitgesproken mening heeft. Vaak indruisend tegen de opinie van die 'anderen' over bijvoorbeeld het cultuurbeleid en de sociaal culturele ontwikkeling op de Antillen. Zo ook vindt Domacassé dat de burgerzin bij de Curaçaoënaar helaas 'tanende' is.

Hij kan zich de viering van de Dia di Bandera van het vorig jaar nog goed herinneren: "Sober. Curaçao werd toen geteisterd door een golf van gewapende overvallen en die overscha[illegible] Dia di Bandera kondigde gezaghebber drs. Elmer 'Kadè' Wilsoe een pakket maatregelen aan om de toentertijd al gestaag toenemende criminaliteit een beetje in te perken. Veel mensen bleven thuis, inclusief staten- en eilandraadsleden, die gebruik maakten van het vakantiereces in de maanden juli en augustus.

"Dit jaar hopen we van harte dat de opkomst beduidend groter zal zijn. De Curaçaose vlag wappert al tien jaar boven menig overheidsgebouw. We vieren het tweede lustrum en geven dus meer cachet aan de viering. De Dia di Bandera is echter ook de uitgesproken dag om gezamenlijk en broederlijk te reflecteren over onze burgerzin en die is tanende. Helaas," oordeelt Domacassé.

Het is geen wonder dat het hoofd van de Servisio di Asuntonan Kultural zeer optimistisch is over de viering. De dienst tekende namelijk voor een agressieve reclamecampagne in de media. Op TeleCuraçao werden diverse spots uitgezonden, waarin de Curaçaose vlag veelvuldig werd vertoond. Met name de video-clip van G-Man (Gino Cova) die de Curaçaose jongeren toerapt, viel goed in de smaak en sprak de zeer jeugdige inwoners bijzonder aan.

De diverse radiostations zonden ook jingles uit, waar bijvoorbeeld Ced Ride menig luisteraar kippevel laat krijgen met zijn goed gekozen teksten over Curaçao en de vlag. Op subtiele wijze wordt getracht de Curaçaoënaar alsnog wat burgerzin in te prenten. "Ik gebruik liever het woord 'burgerzin' dan de kwalificatie 'nationalisme'. Dat laatste heeft in de loop der jaren een negatieve klank gekregen," aldus Domacassé.

Kalucho, Tio Reiní en de inmiddels meest bekende straathond van Curaçao, boeiden ruim een maand de lezers met hun gesprekken over de Curaçaose vlag en de juiste burgerzin en attitude jegens die vlag. Het wederzijdse respect voor de medemens speelde bij die karikaturen de hoofdmoot in hun onderlinge communicatie. Een pluimpje voor de Servisio pa Konseho Edukashonal (Sedukal).

De normen en waarden van vroeger bestaan bijna niet meer. "Die moeten we opnieuw zien te redden. Het punt is dat niet alleen de jongeren verwaarloosd werden in de loop der jaren. De samenleving, de burgers zijn materialistischer geworden. We zijn allemaal individualisten. Het onderwijs vervult niet meer de functie van vroeger, waar de opleiders een rol kregen toebedeeld in de educatie en opvoeding van de jeugdige schoolgangers", filosofeert Domacassé.

Het project 'Dia di Bandera' loopt in de negentigduizend gulden. "Het project behelst diverse activiteiten op zaterdag. Van de plechtige zitting van de eilandsraad, de *kaminata* (mars) door de straten van Punda naar Otrobanda en de diverse culturele manifestaties die gepaard gaan met de viering van de dag. Verder heeft de Curaçaose overheid een bandera-brochure laten vervaardigen, terwijl vierduizend *banderin* (vlaggetjes) werden besteld."

Die vierduizend vaantjes zullen uitgedeeld worden aan de leden van de dertig organisaties die van de partij zullen zijn bij de plechtige manifestaties. Niet alleen op Plasa Brion wordt de Dia di Bandera gevierd. Ook in de wijk Rooi Santu te Montaña Abou en op Plasa Himno i Bandera in de Bandabouse wijk Barber, zal de passaat de Curaçaose vlaggen en vlaggetjes vrolijk doen wapperen...

Kanto, Mi Pais

Mi ke kanta mi país
di su solo ku ta briya
di su bientu ku awa blou
ku ta rondoné tur dia.

'Nami kanta mi país
Di su playanan bunita
for di kosta'i 'watamula'
te dobla skina'i punt kañon,
'nami kanta mi país
pa mundu sa unda e ta keda
un kansion na mi país
fo'i mi lombrishi abou den tera.

Mi ke kanta mi país
mi sintí mi wes'i lomba
unda Tula, Piar ku Brion
a lanta, siña kore hunga.

'nami kanta mi país
di su tera kleps baranka
for di seru di Kristòf
te mas leu ku ser'i Wama,
ai, 'nami kanta mi país
di su himno i su bandera
mi ta kanta mi país
mi orguyo i mi tumba.

Un kansion pa mi país
Mi kadaver ku mi tumba.

Ter gelegenheid van de tienjarige viering van de Dag van de Vlag en het Volkslied zag een nieuwe tumba het licht. Compositie en tekst: Ced-Ride.

2 juli

PROGRAMMA TIENDE DAG VAN DE VLAG

Officiële gedeelte

08.45 uur * Plechtige vergadering van de Eilandsraad op 't Stadhuis

09.30 uur * Vertrek van de Eilandsraad vanuit 't Stadhuis naar Plaza Brion

09.45 uur * Aankomst van gezagdragers en andere genodigden op Plaza Brion

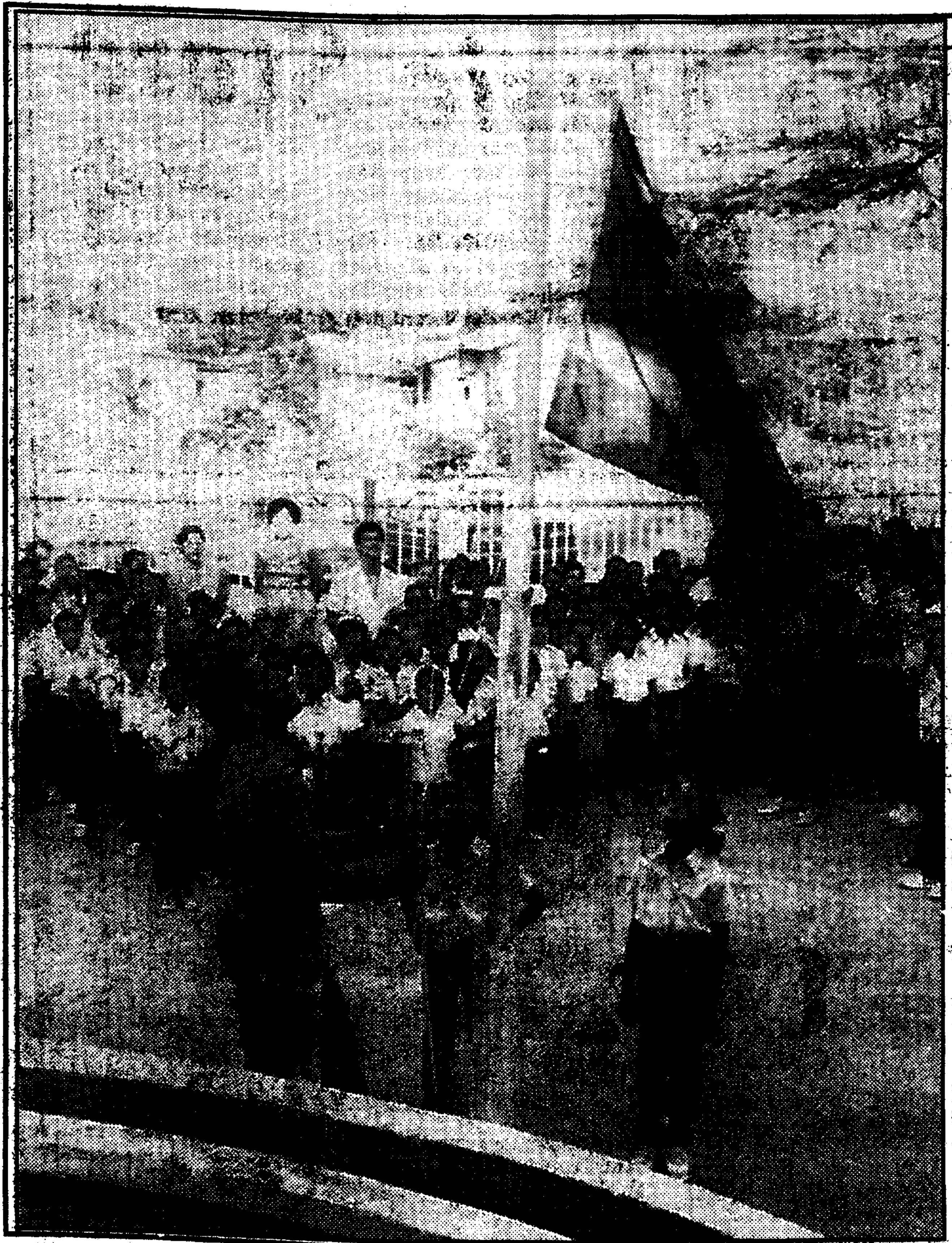
10.00 uur
* Oecumenisch dankwoord aan de Almachtige door Mgr. Wim Ellis.
* Eerbetoon aan de Vlag door geuniformeerde jeugd
* Curaçaos Volkslied
* Aubade gebracht door de zanggroep Floribel
* Redevoering door de gedeputeerde van Cultuur, dhr. O.C. Behilia

11.00 uur * Optocht van geüniformeerde groepen.

en verder:

13.00-17.00 * [illegible] Kleuterschool kunnen kinderen van alle leeftijden mee doen aan populaire spelletjes van vroeger.

07.00-21.00 * Plaza di Arte met verschillende stands met handenarbeid, lekkernijen, eten en drank

Culturele gedeelte

12.00 - 13.30 * Optreden van Typiko Rosal en dansgroep Caribbean Dance Creations

12.30 - 12.40 * Opening [illegible]plan

13.30 - 14.00 * Optreden van de creatieve expressie groep "Generashon Aguila" o.l.v. Milva en Philips Arends

14.00 - 15.00 * Mariachi Fortuna

15.00 - 16.00 * Muzikale groep "Splash Pan" o.l.v. Konki Halmeyer

16.00 - 19.00 * Optreden van "Doble R"

19.00 - 20.00 * Optreden van Grupo Tambú Trankilo met Benno Martis en Elia Isenia

20.00 - 20.45 * Brassband
Taptoe: vertrek van de parkeerplaats op Colon naar Plaza Brion met de drumbands van de VKC, Politie en Douane

21.00 * Vuurwerk

2 juli '94: Tien jaar Dag van Vlag en Volkslied

Lanta nos bos bai kanta
grandesa di Kòrsou;
Kòrsou salú drechitu,
baranka den lamá!

Korsou, nos ta stima bo
ariba tur nashon.
Bo glòria nos lo kanta
di henter nos kurason

Nos pueblo tin su lucha
semper nos tin fe
Yuda den tur tempu
Keroria ku trabou!

Banduna di nos parti
p'e isla prosperá.
Laga nos uni forsa
p'asina triunfá.

Nos patria nos ta demostrá
onor i lealtat,
meskos na e bandera,
union di nos nashon.

Nos bida lo ta poko,
pa duna nos pais,
luchando uní pa libertat,
amor i komprenshon.

Pa nos ta leu fo'i kas
nos tur ta rekordá
Kòrsou, su solo i playanan,
orguyo di nos tur.

Laga nos glorià Kreadó
tur tempu i sin fin.
K'El a hasi nos digno

Himno i Bandera di Kòrsou

Minister-President
Maria Liberia-Peters
Mr. Miguel A. Pourier

PROGRAMMA TIENDE DAG VAN DE VLAG

Culturele gedeelte

12.00 - 12.30 * Optreden van ...
12.30 - 12.40 * ...
12.30 - 14.00 * Optreden van de Creatieve expressie groep "Generashon Aguila" o.l.v. Mevrouw Philips Arends
14.00 - 15.00 * Mariachi Fortuna
15.00 - 15.30 * ... Konki Halmeyer
15.00 - 19.00 * Optreden van "Doble R"
19.00 - 20.00 * Optreden van Grupo Tambu Tjacklo met Benno Marks en Ela ...
20.00 - 20.30 * Brassband
21.00 * Nationale ...

Officiële gedeelte

08.45 uur * Plechtige vergadering van de ...
09.30 uur * ...
09.45 uur * Aankomst van gezagdragers en andere genodigden op Plaza Brion
10.00 uur * Oecumenisch dankwoord aan de Almachtige door Mgr. Wim Ellis.
* Eerbetoon aan de Vlag door geüniformeerde jeugd
* Curaçaos volkslied
* Aubade gebracht door de zanggroep Floribel
* Redevoering door de gedeputeerde van Cultuur, dhr. O.C. Bethita
11.00 uur * Optocht van geüniformeerde groepen.
15.00-1... * ... kinderen van alle leeftijden mee doen aan populaire spelletjes van vroeger.
17.00-21.00 * Plaza di Arte met verschillende standjes met handenarbeid, tentoonstellingen, familiën, eten en drank